

त्येभ्योऽर्थाय वा तां सिञ्चामीति शेषः ॥ का° [१.१.२१.] समासिच्य तेनापिद्धा-
ति विष्णु उरुगायिति । संस्रवमासिच्य तेनादित्यपात्रेण स्थालीं पिद्धाति ॥ वि-
ष्णुदेवतम् । हे विष्णो यज्ञपुरुष हे उरुगाय उरुभिर्वहुभिर्गीयिते स्तूयत इत्युरुगा-
यस्तत्संबोधनम् एष सोमस्ते तवार्पितः तं सोमं रक्षस्व गोपाय आत्मनेपदमार्षम्
सोम रक्षणे प्रवृत्तं वा तां मा दमन् मा दम्युः मा हन्युः रक्षांसीति शेषः द-
भोतिर्हिसाकर्मा ॥ १ ॥

a. कदा चन स्तरीरसि नेन्द्र सञ्चसि दाशुषे । उपोपेन्नु मधवन्भूय इन्नु
ते दानं देवस्य पृच्यते ॥ b. आदित्येभ्यस्त्वा ॥ २ ॥

का° [१०.४.४.] आदित्यग्रहं गृह्णाति सञ्चवेभ्यः कदा चनेति । होमशेषाः
संस्रवास्तेभ्यः सकाशात् ॥ आदित्यदेवत्ये बृहत्या यजुरन्ते आदित्येभ्यस्त्वेति यजुः
तृतीयो द्वादशार्णस्त्रयोऽन्येऽष्टार्णाः । सा बृहती तृतीयेऽध्याये बृहदुपस्थानमध्ये
[३.३४.] इन्द्रदेवत्या प्रथमोक्ता व्याख्याता च इह आदित्यदेवत्या यजुरन्ता चेति
विशेषः । हे इन्द्र त्वं कदा चन कदाचिदपि स्तरीर्हिसको नासि किंतु दाशुषे
पथ्यर्थे चतुर्थी हविर्दत्तवतो यजमानस्य हविः सञ्चसि सेवसे । कुत्र उप उप इत्
नु यजमानस्यात्यन्तसमीपेऽएव हे मधवन्धनवन्निन्द्र भूय इत् नु पुनरेव च देव-
स्य ते तव दानं दीयतऽइति दानम् तव देयं हविः पृच्यते तया संबध्यते । यज-
मानेन दत्तं हविस्त्वयाङ्गीक्रियतऽइत्यर्थः ॥ हे ग्रह आदित्येभ्योऽर्थाय तां गृह्णा-
मीति शेषः ॥ अत्रेन्द्रनामभिरप्यादित्य एव स्तूयते ॥ २ ॥

a. कदा चन प्रयुहस्युभे निपासि जन्मनी । तुरीयादित्य सर्वनं तऽइन्द्रि-
यमातस्थावमृतं दिवि । b. आदित्येभ्यस्त्वा ॥ ३ ॥

का° [१०.४.५.] अपगृह्य पुनः कदा चनेति । धारातो विहिंस्यं पूतभृतः स-
काशादात्मसमीपं नीत्वा तथैव पुनरादित्यग्रहं (१.) गृह्णीयात् ॥ कदाशब्दः काल-
वाची चनेतिनिपातः पुनरर्थे हे आदित्य त्वं कदा चन प्रयुहसि कस्मिन्काले पुनः
प्रमाद्यसि युह प्रमादि न प्रमाद्यसीति काकुः । उदयतापपाकप्रकाशैः प्राणिनोऽनु-
गृह्णन् कदाचिदालस्यं करोषीति भावः । यद्वा कदा च नेति पदत्रयम् चकारोऽप्यर्थे